Alberta Saukaitytė:

džiaugiuosi atradusi savo pašaukimą ir galimybe dalytis mylima veikla

„Lipdymo kelią pradėjau savo virtuvėje, neturėdama specialios keramikai degti skirtos krosnies, bet tai nesustabdė augti bei įkurti širdžiai mielą „Molinę virtuvę“, – atvirauja Alberta Saukaitytė.

Ne visiems pavyksta atrasti savo mylimą veiklą po studijų, o ypač kai ji tokia – specifinė. Pasaulyje, kuriame dabar apstu modernių biurų ir ne visiems girdėtų profesijų pavadinimų, Alberta pasirinko būti... keramike. Vos baigusi Taikomosios keramikos magistrantūros studijas Vilniaus dailės akademijoje, Alberta pradėjo savarankiško lipdymo kelionę. Ji šiuo metu yra tapusi sparčiai augančiu verslu.

Tik įkūrusi „Molinę virtuvę“ keramikė suprato, kad iš širdies gelmių kylančio džiaugsmo nesustabdys net ir tinkamos įrangos ar studijos neturėjimas, tad savo pirmuosius žingsnius žengė namų virtuvėje. Albertos tokios smulkmenos nesustabdė, o dabar su daugybe žmonių: vaikais, šeimomis, suaugusiaisiais, draugų kompanijomis, žmonėmis, norinčiais pirmą kartą išbandyti keramikos užsiėmimus, trokštančius patobulinti savo įgūdžius, – dalijasi studijų praktikos metu įgyta patirtimi, įgūdžiais ir žiniomis.

Nors augančiam Albertos verslui dar tik treji, patirties kraitis – itin gausus. Jau trejus metus keramikė kiekvieną savaitgalį ir darbo dienomis priima gausų būrį lipdytojų, ir jie paprastai sukuria bent po du ar tris molio gaminius. Deja, lipdymu viskas nesibaigia – nuolat tenka intensyviai paplušėti, kol indai paruošiami degimui krosnyje, o vėliau glazūruojami. „Molinės virtuvės“ įkūrėja išsidavė, kad kažkada bandė suskaičiuoti degimo krosniai paruošiamus indus, tačiau skaičių pametė po keleto šimtų. Vis dėlto ilgas darbas menininkės negąsdina ir neliūdina – ji džiaugiasi didėjant žmonių, susidomėjusių keramika, gretoms. Alberta neįtikėtinai laiminga, kad kiekvieną dieną gali pakviesti žmones atrasti keramiką, jos paslaptis, susipažinti su keramikos meno subtilybėmis ir įsimylėti šią atpalaiduojančią bei įkvepiančią veiklą. Kūrėja teigia, kad užsiėmimu nenusivylė ir iš jo neišėjo nė vienas, o grįžo – daugelis. Ir smagiausia, kad tai padarė ne vieni, o su savo artimaisiais, norėdami paminėti ypatingas progas! Keramikos meistrė užtikrina, kad ši veikla yra universali ir tinka kiekvienam.

Kai verslas auga, atsiranda vis didesnių poreikių, tad Alberta sako ateityje norinti su keramika supažindinti dar didesnį būrį susidomėjusiųjų ir plėsti savo veiklą kiek įmanoma intensyviau. Tokių užsiėmimų plėtra suteiktų galimybę lipdyti didesnėms grupėms bei vaikų kompanijoms, o atskira erdvė, išėjusi už virtuvės ribų, išlaisvintų kiekvieno kūrybinius talentus. Keramikė svajoja, kad kada nors „Molinė virtuvė“ taptų pagrindine jos veikla ir paskatintų žmones dar labiau domėtis lipdymu iš molio. Ji tikisi, kad studijoje bus plačios galimybės išbandyti įvairiausias keramikos technikas: žiedimą, indų formų liejimą ir kt., susipažinti su skirtingais lipdymo būdais iš arčiau ir net įsijausti į labai įdomią keramikos istoriją. Tačiau tam dar reikia suburti profesionalų komandą bei atrasti savo svajonių studiją. O ji tikrai bus pripildyta pozityvių lipdytojų bei džiugesio, šiltų pokalbių.

Keramikė sako, kad molio lipdymo užsiėmimai išlaisvino ir kitą mylimą jos veiklą – vizualų socialinių tinklų kūrimą. Albertai tai tapo ne tik svarbia verslo viešinimo dalimi, bet ir meditacija tarp lipdymo užsiėmimų bei darbų mokykloje. Mergina pastebi, kad tai lygiai taip pat padeda išlaisvinti kūrybiškumą ir motyvuoja supažindinti visuomenę su keramika kuo vaizdžiau bei aiškiau, tad tai tampa savotiška motyvavimo priemone dar intensyviau generuoti idėjas, susijusias su mylima veikla. Keramikė mielai užsiima ir sportu. Darbo dienų rytus paprastai ji pradeda net 4 ar 5 valandą, kad tik spėtų pasimėgauti sportu ir puikiai „pasikrautų“ naujai dienos pradžiai. Ji teigia, kad tai padeda ne tik pailsėti psichologiškai, bet ir sąmoningai atsitraukti nuo visų veiklų bei, žinoma, stiprinti sveikatą. O ji itin svarbi nuolat dirbant. Juk bandant suderinti darbą mokykloje bei nuosavą verslą dažnai tenka miegoti mažai, dirbti daug, kartais net tada, kai visi miega. Todėl sportas tampa puikiu būdu šiek tiek laiko skirti sau bei savo mintims.

Nors dėl vis didėjančio susidomėjimo keramikos užsiėmimais darbų tik gausėja, Alberta drąsiai tvirtina, kad jokia kita veikla jai neteiktų tiek džiaugsmo, kiek lipdymo pamokos. Jose mergina gali ne tik perduoti žinias, įgūdžius bei keramikos istoriją, bet ir susipažinti su neįtikėtinai įdomiais žmonėmis, įsikvėpti naujoms kūrybinėms idėjoms bei prisidėti prie mažų bendrų, gražių tradicijų. Keramikė negali atsidžiaugti, kad lipdytojai ne tik puikiai praleidžia laiką pamokose bei pailsi nuo kasdienių rūpesčių, bet ir gėrisi savo kūriniais. O jie vėliau primena džiugias akimirkas, patirtas kartu su šeima, draugais ar mylimaisiais.

